

EFHR: Departament ds. Mniejszości Narodowych nie może być instytucją marionetkową

 zw.lt/wilno-wilenszczyzna/efhr-departament-ds-mniejszosci-narodowych-nie-moze-byc-instytucja-marionetkowa/

Europejska Fundacja Praw Człowieka (EFHR) wyraża swoje zadowolenie z przyjętej decyzji zwłaszcza, że jest ona zgodna z zaleceniami i opinią Rady Europy, która krytykowała Litwę za rozwiązanie w 2009 r. Departamentu ds. Mniejszości Narodowych i przekazanie jego kompetencji poszczególnym ministerstwom. Ministerstwo Kultury i Ministerstwo Oświaty i Nauki nie były jednak w stanie w pełni realizować powierzonych im zadań. Nie raz Komitet Rady Ministrów Rady Europy wskazywał również na brak poszanowania praw mniejszości narodowych zwłaszcza w obszarze edukacji, finansowania i konsultowania.

EFHR przypomina, że już nie raz zwracała uwagę że kwestii mniejszości narodowych, stanowiących na Litwie aż 16%, nie można pomniejszać tylko do spraw kultury. Litwa jako strona Konwencji Ramowej o Ochronie Praw Mniejszości Narodowych musi wdrożyć przyjęte na siebie zobowiązania, które powinny być w odpowiedni sposób skoordynowane przez odpowiedniej rangi instytucję.

EFHR ma nadzieję, że rozpoczynający w następnym roku pracę Departament ds. Mniejszości Narodowych będzie godnie wykonywał swoje funkcje – współpracował z mniejszościami narodowymi, kształtował politykę etniczną oraz prowadził na ten temat badania. EFHR chce wierzyć, że Departament w pełni dostrzeże istniejące problemy i podejmie wszelkie kroki w celu ich rozwiązania zwłaszcza, że do jego zadań będzie należała współpraca nie tylko z krajowymi organizacjami i instytucjami, ale i z organizacjami międzynarodowymi oraz placówkami dyplomatycznymi. EFHR wierzy, że dzięki tej współpracy Rząd litewski dostrzeże też inne zalecenia organizacji międzynarodowych, które w swoich raportach zwracają Litwie uwagę na naruszenia praw mniejszości narodowych.

Departament nie może być instytucją marionetkową, ale musi mieć możliwości finansowego wsparcia. Celem jego powinno być wdrażanie Konwencji Ramowej o Ochronie Praw Mniejszości Narodowych oraz nie integracja mniejszości narodowych w rozumieniu asymilacji, która jest zakazana, lecz współistnienie różnych narodów, co jest wartością Litwy.

Pamiętać należy też, że w 2000 r. Litwa bez żadnych zastrzeżeń ratyfikowała Konwencję Ramową, później zaś dopuściła do wygaśnięcia jedynej chroniącej mniejszości narodowe ustawy. W konsekwencji Litwa nie posiada ustawy chroniącej szczególne prawa mniejszości narodowych, a mniejszości narodowe nie mogą korzystać z praw przewidzianych im przez prawo międzynarodowe.